

Uchwała Nr XCVIII/716/2017
Zarządu Powiatu
Ropczycko – Sędziszowskiego
z dnia 16 maja 2017 r.

w sprawie oceny działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 i art. 32, ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (jed. tekst Dz. U. z 2016 r., poz. 814 z późn. zm.) oraz § 21 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. 2004 nr 63 poz. 587).

Zarząd Powiatu Ropczycko – Sędziszowskiego, uchwala co następuje:

§1.1. Pozytywnie ocenia się działalność Warsztatów Terapii Zajęciowej Caritas w Ropczycach za 2016 r.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1 stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.1. Pozytywnie ocenia się działalność Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wielopolu Skrzyńskim za 2016 r.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1 stanowi załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Staroście Powiatu Ropczycko – Sędziszowskiego.

§ 4. Przedkłada się Radzie Powiatu Ropczycko - Sędziszowskiego ocenę działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej Caritas w Ropczycach za 2016 r. oraz ocenę działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wielopolu Skrzyńskim za 2016 r. stanowiące załącznik nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Zarządu

Witold Dartał

Ocena działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej Caritas w Ropczycach za 2016 rok

Oceny dokonano na podstawie sprawozdania rocznego za 2016 r., złożonego przez jednostkę prowadzącą warsztat w terminie 30.01.2017 r., zgodnie z § 21 rozporządzenia MGPIPS z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej oraz przeprowadzonej kontroli działalności WTZ przez PCPR w 2017 r.

Warsztaty Terapii Zajęciowej Caritas w Ropczycach w 12 pracowniach prowadzą rehabilitację zawodową i społeczną 60 osób niepełnosprawnych z terenu powiatu ropczycko-sędziszowskiego. Na potrzeby warsztatu przeznaczono 29 pomieszczeń o łącznej powierzchni 597,20 m².

W 2016 r. wydatkowano na działalność warsztatu kwotę 1 066 400,00 zł zgodnie z zawartą umową. Kwota ta w wysokości 959 760,00 zł pochodziła z dofinansowania ze środków PFRON – 90,00 %. Pozostałe 106 640,00 zł tj. 10,00 % pochodziło: ze środków otrzymanych od samorządów gmin w wysokości 49 211,00 zł (Iwierzycy 1 777,00 zł, Ostrów 3 000,00 zł, Ropczyce 26 660,00 zł, Sędziszów Młp. 16 885,00 zł, Wielopole Skrz. 889,00 zł), środków własnych Powiatu w wysokości 57 429,00 zł. W rozliczeniu za 2016 rok warsztaty wykazywały dochody ze sprzedaży produktów i usług, wykonanych przez uczestników warsztatu w ramach realizowanego programu terapii w wysokości 11 891,00 zł. Dochody nie przekraczały limitu określonego ww. rozporządzeniu i zostały przeznaczone na rehabilitację społeczną. W 2016 r. wydatkowano kwotę 3 700,00 zł, pozostała kwota - 16 583,87 zł (pochodząca częściowo z lat ubiegłych), która zostanie przeznaczona na rehabilitację społeczną w 2017 r.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r. w poszczególnych miesiącach w zajęciach uczestniczyło po 60 osób (w tym 39 osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności i 21 osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności). Frekwencja uczestników na zajęciach w 2016 r. wynosiła 74,36 %.

Warsztaty Terapii Zajęciowej realizują zadania w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej zmierzającej do ogólnego rozwoju i poprawy sprawności każdego uczestnika, niezbędnych do możliwie niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia w środowisku. Realizacja tego celu odbywała się poprzez ogólne usprawnianie, czyli zajęcia rehabilitacyjno-ruchowe prowadzone w dobrze wyposażonej sali rehabilitacyjnej, poprzez rozwijanie umiejętności wykonywania czynności samoobsługowych i życia codziennego, a także przygotowanie do życia w środowisku społecznym tj. trening ekonomiczny (nauka planowania i dokonywania zakupów),

naukę umiejętności społecznych (załatwianie spraw urzędowych), naukę nawiązywania i utrzymywania kontaktów interpersonalnych – tłumaczenie, modelowanie oraz ćwiczenie i utrwalanie nabytych umiejętności; w tym wyjścia do kina, na basen oraz organizowanie imprez okolicznościowych, podczas których uczestnicy również mają możliwość zapoznania się i ćwiczenia określonych zachowań społecznych. Ważnym elementem jest nauka dbania o higienę osobistą, obejmowała ona pogadanki na temat prawidłowego dbania o siebie oraz naukę praktyczną – pokaz i pomoc w wykonywaniu czynności samoobsługowych, aż do nabycia pożądanych zachowań.

Terapia i rehabilitacja prowadzone były w dwunastu pracowniach: pracowni plastyczno-wikliniarskiej, dwóch pracowniach plastyczno-ceramicznych, pracowni stolarskiej, pracowni gospodarstwa domowego, pracowni ogrodniczej, pracowni gobelinu i haftu, pracowni intrologatorsko-komputerowej, pracowni krawieckiej, pracowni artystyczno-muzycznej, pracowni fryzjersko-kosmetycznej, piekarniczo-cukierniczej. W każdej pracowni w zajęciach uczestniczyło 5 osób. Uczestnicy objęci byli również opieką rehabilitantki i psychologa. Opieką medyczną zajmowała się pielęgniarka. Codzienny program obejmował zajęcia w pracowniach (rehabilitacja zawodowa, gdzie metodami pracy były cztery formy: słowna - słowny instruktaż wykonywanych czynności, poglądowa – pokaz poszczególnych czynności oraz opisywanie poszczególnych etapów, pokaz konkretnych technik pracy, działania praktyczne – wykonywanie prac tematycznych pod opieką instruktora, samodzielne dochodzenie do wiedzy). Prowadzona była również rehabilitacja społeczna, trening ekonomiczny, nauka czynności samoobsługowych, dbania o higienę, rehabilitacja ruchowa indywidualna i grupowa oraz zajęcia integracyjne. W zależności od występujących potrzeb prowadzona była również psychoterapia i poradnictwo psychologiczne. Dla każdego z uczestników opracowano półroczny indywidualny program rehabilitacji i terapii, dostosowując go do indywidualnych możliwości i modyfikując w miarę upływu czasu, wykształcania nowych umiejętności i indywidualnych możliwości psychofizycznych każdej osoby.

Rehabilitacja społeczna obejmowała codzienne zajęcia, jak również imprezy okolicznościowe. Wszystkie zajęcia, a także prowadzona w szerokim zakresie rehabilitacja zawodowa przyczyniły się do wystąpienia efektów, które uwidoczniły się w dokonanej półrocznej ocenie postępów uczestnika. Wszyscy uczestnicy dokonali dużych postępów w rozwoju społecznym, grupa jest zintegrowana, a przypadki zachowań aspołecznych coraz rzadsze. Znaczący rozwój w sferze zawodowej i społecznej dokonał się u większości uczestników, u których wzrosła motywacja do pracy, dokładność oraz umiejętność pracy w zespole, wzrosła koncentracja, zaradności osobista, uczestnicy łatwiej radzą sobie w sytuacjach trudnych i konfliktowych.

Każdy z programów rozwoju, rehabilitacji i terapii korygowany był na bieżąco i dostosowywany do indywidualnych postępów. Programy, analiza rozwoju oraz inne bieżące

sprawy omawiane były na posiedzeniach Rady Programowej. W 2016 r. odbyło się 11 posiedzeń Rady Programowej, podczas których podejmowano decyzje dotyczące uczestników warsztatów. Decyzje dotyczyły zmian personalnych w pracowniach oraz przyznania jednorazowych nagród pieniężnych za wzorową pracę i wyróżniające zachowanie. Decyzje powyższe zostały podjęte w oparciu o ocenę realizacji indywidualnego programu rehabilitacji oraz indywidualnych preferencji i możliwości psychofizycznych uczestnika. W posiedzeniach Rady Programowej uczestniczą pracownicy Warsztatów, przedstawiciele rodziców i opiekunów, a także przedstawiciele samych uczestników.

Rada Programowa Warsztatów dokonała oceny półrocznej postępów w rehabilitacji każdego uczestnika za I półrocze oraz za II półrocze w 2016 r. Rada Programowa dokonała kompleksowej oceny 16 uczestników. W oparciu o analizę osiągniętych efektów we wszystkich przypadkach stwierdzono zasadność dalszej terapii.

Każdy uczestnik otrzymywał comiesięczne kieszonkowe, aby mógł nauczyć się racjonalnie gospodarować własnymi pieniędzmi i wydawać je adekwatnie do własnych potrzeb (jest to tzw. trening ekonomiczny). Terapeuta pomagał uczestnikowi rozpoznać najbardziej potrzebne mu artykuły, obliczyć ich koszt, zaplanować wydatki.

W 2016 r. warsztaty opuściło 5 osób. Przyczyną była własna rezygnacja uczestnika, rozpoczęcie pracy przez uczestnika oraz zmiana miejsca zamieszkania. Przyjęto 5 nowych uczestników.

Udział w zajęciach w Warsztatach daje wielu uczestnikom szansę przygotowania się do jak najbardziej samodzielnego życia osobistego, społecznego, zawodowego. Wielu z nich uczy się wykonywać czynności życia codziennego, dbać o siebie w szerszym zakresie niż dotychczas, w pełni wykorzystywać własne możliwości psychofizyczne.

Przewodniczący Zarządu

Witold Darlak

Ocena działalności Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wielopolu Skrz. za 2016 rok

Oceny dokonano na podstawie sprawozdania rocznego za 2016 r., złożonego przez jednostkę prowadzącą warsztat w terminie 25.01.2017 r., zgodnie z § 21 rozporządzenia MGPIPS z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej oraz przeprowadzonej kontroli działalności WTZ przez PCPR w 2017 r.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Wielopolu Skrzyńskim w 6 pracowniach prowadzą rehabilitację zawodową i społeczną 30 osób niepełnosprawnych z terenu powiatu ropczycko-sędziszowskiego. Na potrzeby warsztatu w starym budynku przeznaczono 6 pomieszczeń o łącznej powierzchni 126,24 m² oraz 9 pomieszczeń o powierzchni 171,32 m² w nowym budynku, gdzie mieszczą się 2 nowe pracownie.

W 2016 r. wydatkowano na działalność warsztatu kwotę 533 200,00 zł zgodnie z zawartą umową. Kwota ta w wysokości 479 880,00 zł pochodziła z dofinansowania ze środków PFRON – 90 %. Pozostałe 53 320 zł tj. 10 % pochodziło w połowie ze środków Gminy Wielopole Skrz. i środków własnych Powiatu.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 2016 r. w poszczególnych miesiącach w zajęciach uczestniczyło po 30 osób. Na dzień 31.12.2016 r. było 30 uczestników, w tym 13 osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności i 17 osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Frekwencja uczestników na zajęciach w 2016 r. wynosiła 72,5 %.

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Wielopolu Skrz. realizują zadania w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej zmierzającej do ogólnego rozwoju i poprawy sprawności każdego uczestnika, niezbędnych do możliwie niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia w środowisku. Realizacja tego celu odbywa się poprzez ogólne usprawnianie, czyli zajęcia rehabilitacyjno-ruchowe, poprzez rozwijanie umiejętności wykonywania czynności samoobsługowych i życia codziennego, a także przygotowanie do życia w środowisku społecznym tj. trening ekonomiczny. Ważnym elementem jest nauka dbania o higienę osobistą.

Terapia i rehabilitacja prowadzone były w 6 pracowniach: pracowni techniczno-ogrodniczej, pracowni gospodarstwa domowego, pracowni artystyczno-muzycznej, pracowni informatyczno-biurowej, pracowni fryzjerskiej z elementami wizażu, pracowni edukacji i umiejętności życia codziennego. W każdej pracowni w zajęciach uczestniczyło 5 osób niepełnosprawnych. Uczestnicy

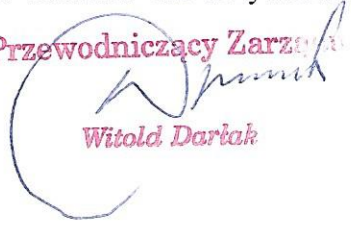
objęci byli również opieką rehabilitantki i psychologa. Codzienny program realizowany był na zajęciach w poszczególnych pracowniach. Rehabilitacja zawodowa prowadzona była poprzez formy: słowna - słowny instruktaż wykonywanych czynności, pogładowa – pokaz poszczególnych czynności oraz opisywanie poszczególnych etapów, pokaz konkretnych technik pracy, działania praktyczne – wykonywanie prac tematycznych pod opieką instruktora, samodzielne dochodzenie do wiedzy. Prowadzona była również rehabilitacja społeczna, trening ekonomiczny, nauka czynności samoobsługowych, dbania o higienę, rehabilitacja ruchowa indywidualna i grupowa oraz zajęcia integracyjne i arteterapia. W zależności od występujących potrzeb prowadzona była również psychoterapia i poradnictwo psychologiczne. Dla każdego z uczestników opracowano półroczny indywidualny program rehabilitacji i terapii, dostosowując go do indywidualnych możliwości i modyfikując w miarę upływu czasu, wykształcania nowych umiejętności i indywidualnych możliwości psychofizycznych każdej osoby.

Rehabilitacja społeczna obejmowała codzienne zajęcia, jak również imprezy okolicznościowe. Wszystkie zajęcia, a także prowadzona w szerokim zakresie rehabilitacja zawodowa przyczyniły się do wystąpienia efektów, które uwidoczniły się w dokonanej półrocznej ocenie postępów uczestnika. Po trzyletniej terapii wszyscy uczestnicy dokonali postępów w rozwoju społecznym, grupa jest bardziej zintegrowana. Każdy z programów rozwoju, rehabilitacji i terapii korygowany jest na bieżąco i dostosowywany do indywidualnych postępów. Programy, analiza rozwoju oraz inne bieżące sprawy omawiane były na posiedzeniach Rady Programowej. Rada Programowa Warsztatów dokonała oceny półrocznej postępów w rehabilitacji każdego uczestnika oraz rocznej za 2016 r. W oparciu o analizę osiągniętych efektów we wszystkich przypadkach stwierdzono zasadność dalszej terapii. Każdy uczestnik otrzymywał comiesięczne kieszonkowe, aby mógł nauczyć się racjonalnie gospodarować własnymi pieniędzmi i wydawać je adekwatnie do własnych potrzeb (jest to tzw. trening ekonomiczny). Terapeuta pomagał uczestnikowi zaplanować zakup najbardziej potrzebnych artykułów, obliczyć ich koszt, zaplanować wydatki.

W 2016 r. warsztaty opuściły 3 osoby, przyczyną odejścia była niska frekwencja lub pogorszenie stanu zdrowia uczestnika. Przyjęto 3 nowych uczestników.

W 2016 r. Rada Programowa odbyła 12 posiedzeń, podczas których podejmowane były decyzje dotyczące uczestników warsztatów. Decyzje dotyczyły przyjęcia i skreślenia uczestników, zmian personalnych w pracowniach oraz przyznania kieszonkowego.

Udział w zajęciach w Warsztatach daje wielu uczestnikom szansę przygotowania się do jak najbardziej samodzielnego życia osobistego, społecznego i zawodowego. Wielu z nich uczy się wykonywać czynności życia codziennego, dbać o siebie w szerszym zakresie niż dotychczas, w pełni wykorzystywać własne możliwości psychofizyczne.

Przewodniczący Zarządu

Witold Darlak